

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/05172 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 27 september 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 september 2007, verzonden op 28 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

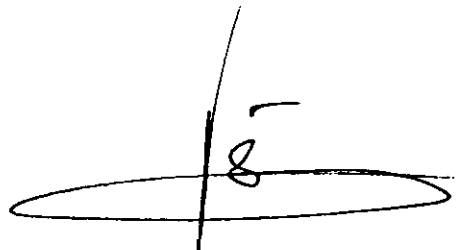
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 november 2007

154-501.

Verzonden: 8 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/05172

V.nr.:

inzake: geboren op , van Sierraleetoonse nationaliteit, wonende
te eiser,
gemachtigde: mr. R.J. Schenkman, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de minister van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.W. Krenmer, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1.1 Eiser heeft op 17 december 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000. Bij besluit van 29 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Op 2 februari 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

1.2 Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 augustus 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

1.3 De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

2.1 Eiser heeft op 31 maart 2002 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 18 juli 2002 is eiser een verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, ingaand op 31 maart 2002 en geldend tot 31 maart 2005.

2.2 Bij brief van 16 september 2002 heeft verweerder de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierraleetoonse nationaliteit te beëindigen.

III. ASIELRELAAS

3.1 Eiser heeft tijdens het nader gehoor in het kader van zijn aanvraag van 31 maart 2002 het volgende – zakelijk weergegeven – naar voren gebracht. In 1998 drong een groep Kamajors en

voor het All People's Congress (APC), van steun aan de junta en schoten hem dood. Ook werd eisers zuster verkracht. Toen eisers moeder dit probeerde te voorkomen, werd zij neergeschoten. Eiser is toen met zijn broer en zuster de woning ontvlucht. Onderweg overleed eisers zuster en werd eiser door de rebellen aangehouden en meegenomen naar een rebellenkamp. Eiser is daar tot 2001 vastgehouden. De rebellen droegen eiser op om spullen te dragen, om als menselijk schild bij aanvallen van de rebellen te dienen en om bij aanvallen huizen van de lokale bevolking in brand te steken. In 2001 heeft eiser kunnen ontvluchten en is eiser in een vluchtelingenkamp in Guinee opgevangen. In dit vluchtelingenkamp werd eiser als familielid van een APC aanhanger herkend en bedreigd. De heer [naam] een medewerker van de UNHCR, heeft eiser vervolgens geholpen om per vliegtuig naar Nederland te vluchten. Eiser vreest bij terugkeer de wraak van de rebellen nu hij van hen gevlucht is. Bovendien is eiser bang voor repercussies van de lokale bevolking nu eiser hun huizen in brand heeft gestoken.

IV. STANDPUNTEN PARTIJEN

4.1 Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000. Met de beëindiging van het categoriale beschermingsbeleid in september 2002 is de grond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 komen te vervallen. De enkele omstandigheid dat met de beëindiging van het categoriale beschermingsbeleid niet tevens eisers verblijfsvergunning is ingetrokken, leidt niet tot de conclusie dat eiser hieraan het gerechtvaardigde vertrouwen kon ontlelen dat eisers aanspraak op een verblijfsvergunning zou blijven bestaan.

Evenmin bestaat er aanleiding om eiser op basis van één van de andere verleningsgronden van artikel 29 van de Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Eiser heeft toerekenbaar geen reisdocumenten omtrent zijn reisroute overgelegd. Het is ongeloofwaardig dat eiser noch bij de uitreis vanuit een internationaal vliegveld in Guinee noch bij de inreis op Schiphol is gecontroleerd. Bovendien is eiser niet in staat gebleken om gedetailleerde, coherente en verificerbare gegevens over zijn reisroute, de vliegmaatschappij of het vliegtuig te verstrekken. De geloofwaardigheid van eisers asielrelaas is hierdoor op voorhand aangetast.

Verder is eisers relatief eenvoudige ontsnapping van de rebellen niet aannemelijk. Gezien de reputatie van de rebellen is het niet geloofwaardig dat eiser tijdens een aanval op een dorp, waarbij eiser als menselijk schild zou worden gebruikt, de gelegenheid voor een sanitaire stop werd gegeven en eiser aldus ruimte had om te ontsnappen. Dat de rebellen ten tijde van een aanval een chaotisch geheel vormden als gevolg waarvan eiser kon ontsnappen, mist specifiek op de situatie betrekking hebbende concrete onderbouwing. Uit het deklambtsbericht *Revolutionary United Front* (RUF) van maart 2004 van de Minister van Buitenlandse Zaken blijkt ook dat ontsnapping uit de RUF-kampen vrijwel onmogelijk was.

Hoewel eiser meerdere jaren bij de rebellen heeft verbleven, is eiser voorts niet in staat om de naam van de rebellen en van het hoofd van het kamp te noemen. Tevens heeft eiser vage verklaringen afgelegd ten aanzien van de door hem ontvangen wapentraining en zijn persoonlijke activiteiten binnen de groep.

Ook is het niet aannemelijk dat eiser als zoon van een APC aanhanger in een vluchtelingenkamp in Guinee zou zijn herkend. Bovendien is het niet aannemelijk dat eiser vier jaar na het overlijden van zijn vader in een vluchtelingenkamp in Guinee nog op diens daden zou worden aangesproken. Eiser was tijdens het overlijden van zijn vader ook pas elf jaar. Daarnaast had het APC in 2002 een sterke positie onder de bevolking zodat het niet geloofwaardig is dat eiser werd mishandeld. Eisers asielrelaas wordt dan ook ongeloofwaardig bevonden.

4.2 Eiser heeft aangevoerd dat het in strijd met het vertrouwensbeginsel is om eiser de gevraagde vergunning niet te verlenen. Het aan de afwijzing ten grondslag liggende beleid ten aanzien van Sierra Leone is reeds in 2002 gewijzigd. Verweerder kan deze wijziging niet eerst in 2005 tegenwerpen.

Voorts is het asielrelaas wel geloofwaardig. Het is eiser niet toe te rekenen dat hij geen reis- en identiteitsdocumenten kan overleggen. Eiser was ten tijde van zijn vlucht minderjarig en eiser is met een reisagent gevlucht. In verband met de in Guinee heersende corruptie heeft eiser zonder grenscontrole in het vliegtuig kunnen stappen en misschien heeft de reisagent eiser daarbij wel gepresenteerd als diens zoon. Voorts kan van een minderjarige niet worden gevergd dat hij gegevens ten aanzien van de vliegmaatschappij of het vliegtuig onthoudt. Bovendien was eiser angstig tijdens de vlucht en heeft hij daarom niet op details betreffende de reis gelet.

Eiser heeft op relatief eenvoudige wijze kunnen ontsnappen omdat de rebellen niet altijd een strak georganiseerd geheel vormen. Daarbij is eiser ook ontsnapt tijdens een chaotisch verlopende aanval op een dorp. Het door verweerder aangehaalde ambtsbericht strookt niet met de realiteit, waarbij eiser opmerkt dat in streng bewaakte Nederlandse gevangenissen ook ontsnaptingen plaatsvinden. Bovendien is het ambtsbericht in 2004 opgesteld terwijl eiser in 2002 is ontsnapt.

Voorts wordt in het besluit ten onrechte gesteld dat eiser niet in staat is gebleken om de naam van de rebellengroep te noemen. Ook heeft eiser namen genoemd van de leiders van het rebellenkamp, enkele medegevangenen als ook de dorpen die eiser met de rebellen heeft bezocht.

Daarnaast is het niet onaannemelijk dat eiser in het vluchtelingenkamp in Guinee door de vele daar aanwezige Sierraalcoonse vluchtelingen als de zoon van een APC-aanhanger is herkend en mishandeld.

Eiser vreest bij terugkeer naar Sierra Leone voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europese Verdrag terzake de Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM). De rebellen zullen zich op eiser willen wreken omdat eiser hen is ontvlucht en de bevolking zal zich op eiser willen wreken omdat eiser voor de rebellen heeft gewerkt.

V. OVERWEGINGEN

5.1 Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

5.2 Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000, zoals dit ten tijde hier van belang luidt, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

5.3 Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken dan wel kan de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

5.4 Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

...

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;

...

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

5.5 Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de

vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

5.6 De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat met de beëindiging van het categoriaal beleid ten aanzien van Sierra Leone de grond voor verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid aanhef en onder d van de Vw 2000 is komen te vervallen.

5.7 Eisers standpunt dat eisers verblijfsvergunning op deze asielgrond desalniettemin moet worden geacht voort te duren in verband met het bij eiser opgewekte vertrouwen, volgt de rechtbank niet. Niet is gebleken van door verweerder gewekte verwachtingen inhoudende dat aan eiser een verblijfsvergunning als thans aangevraagd zou worden verleend. De enkele omstandigheid dat verweerder de aan eiser verleende verblijfsvergunning niet heeft ingetrokken nadat het categoriaal beschermingsbeleid inzake Sierra Leone was afgeschaft, leidt niet tot het oordeel dat eiser hieraan het gerechtvaardigde vertrouwen kon ontlelen dat eisers aanspraak op een verblijfsvergunning zou blijven bestaan.

Er is dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte niet tot het verlenen van de gevraagde verblijfsvergunning is over gegaan.

5.8 Partijen zijn voorts verdeeld over de vraag of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er geen andere grond voor verlening bestaat. Blijkens het beroep beperkt deze vraag zich tot de grond als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b van de Vw 2000.

5.9 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de verzochte verblijfsvergunning nu het asielrelaas ongeloofwaardig wordt bevonden. Verweerder heeft daarbij de omstandigheid betrokken dat eiser toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn reisroute heeft overgelegd, als bedoeld in artikel 31, tweede lid aanhef en onder f van de Vw 2000.

5.10 Verweerder heeft eiser deze omstandigheid in redelijkheid kunnen tegenwerpen. Verweerder heeft daarbij kunnen overwegen dat het niet geloofwaardig is dat eiser noch bij het vertrek op een internationaal vliegveld in Guinee noch bij de inreis op Schiphol is gecontroleerd. Voorts heeft verweerder in zijn overweging kunnen betrekken dat eiser geen enkel detail heeft gegeven over de reis zelf of het vliegtuig waarmee hij naar Nederland is gereisd. Dat eiser deze gegevens niet heeft kunnen verstrekken omdat hij tijdens de reis minderjarig en angstig was, heeft verweerder, temeer nu eiser destijds zestien jaar oud was, als onvoldoende onderbouwd terzijde kunnen schuiven.

5.11 Ingevolge C1/3.2.3 van de Vreemdelingenencirculaire (Vc) 2000 pleegt verweerder het asielrelaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdelingen alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet. Indien aan dat laatste vereiste niet wordt voldaan, dan mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

5.12 Met toepassing van de hiervoor gegeven maatstaf is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. Daartoe overweegt de rechtbank als volgt.

5.13 Weliswaar kan eiser worden toegegeven dat eiser, anders dan verweerder stelt, de naam van de rebellengroepering en van de leider van het rebellenkamp heeft kunnen noemen, maar verweerder heeft eiser kunnen tegenwerpen dat eiser vage verklaringen heeft afgelegd over zijn werkzaamheden bij de rebellen. Eiser heeft hiertegen in beroep immers niets aangevoerd. Dat verweerder, zoals eiser eerst ter zitting heeft gesteld, niet heeft doorgevraagd over eisers werkzaamheden en dat van eiser, als minderjarige ook niet verwacht had kunnen worden dat hij gedetailleerde verklaringen over diens werkzaamheden zou afleggen, miskent dat het primair aan eiser is om zijn asielaanvraag met relevante informatie te onderbouwen. De rechtbank stelt vast dat eiser ook na het bestreden besluit geen nadere informatie over zijn werkzaamheden naar voren heeft gebracht. Dat eiser ten tijde van het nader gehoor in 2002 zestien jaar was, hoeft aan het oordeel van verweerder evenmin af te doen nu zonder nadere onderbouwing niet valt in te zien waarom van een zestienjarige niet verlangd kan worden dergelijke informatie te verschaffen.

5.14 Voorts heeft verweerder eiser kunnen tegenwerpen dat eisers wijze van ontsnappen ongeloofwaardig is. Verweerder heeft daartoe in het voornemen overwogen dat het niet aannemelijk is dat eiser, die als menselijk schild bij een aanval zou worden gebruikt, tijdens een sanitaire stop ruimte zou zijn gelaten om te vluchten. Eiser heeft hier in de zienswijze tegenover gesteld dat de rebellen niet altijd een strak georganiseerde eenheid vormen, zeker niet tijdens een chaotisch verlopende aanval, zodat eiser wel de gelegenheid had om te ontsnappen. Op verweerders tegenwerping in het bestreden besluit dat dit standpunt, mede gelet op de informatie uit het ambtsbericht, specifiek op de situatie betrekking hebbende concrete onderbouwing mist, heeft eiser in beroep enkel gesteld dat het ambtsbericht niet strookt met de realiteit. Eiser heeft evenwel nagelaten dit standpunt met informatie over Sierra Leone te onderbouwen. Voorts volgt uit het ambtsbericht dat deze zich tevens uitstrekt over de periode dat eiser stelt ontsnapt te zijn. Verweerder heeft dan ook van de juistheid van het ambtsbericht, zijnde een deskundigenadvies aan verweerder, kunnen uitgaan. Nu eiser in beroep voorts heeft nagelaten aan te geven op welke, chaotische, wijze de aanval verliep en eiser bij die gelegenheid heeft kunnen ontsnappen, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen eisers ontsnapping niet geloofwaardig te achten.

5.15 Eiser heeft ter zitting nog gesteld dat, anders dan verweerder in het bestreden besluit als uitgangspunt heeft gehanteerd, eiser niet tijdens een sanitaire stop is gevlucht, maar dat eiser kon vluchten omdat hij achter in de groep liep en hij zich daardoor op enig moment ongemerkt achter een boom kon verschuilen. Deze eerst ter zitting ingebrachte lezing hoeft niet tot een ander besluit te leiden. Daargelaten de vraag hoe deze lezing zich verhoudt tot het in de zienswijze en beroep gehuldigde standpunt dat de ontsnapping plaatsvond tijdens een chaotisch verlopende aanval, kan verweerder, gelet op het voorgaande, worden gevolgd in zijn ter zitting verduidelijkte standpunt dat het niet aannemelijk is dat de rebellen eiser, voorafgaand aan een aanval waarbij eiser als menselijk schild zou worden gebruikt, ruimte zouden laten om te vluchten.

5.16 Voorts heeft verweerder eiser kunnen tegenwerpen dat het niet geloofwaardig is dat eiser uit het vluchtelingenkamp in Guinee heeft moeten vluchten vanwege eiser aldaar ten deel vallende mishandelingen en bedreigingen. Eiser kan worden toegegeven dat het niet is uit te sluiten dat eiser in het vluchtelingenkamp als zoon van een APC-aanhanger zou zijn herkend, maar op verweerders onderbouwde tegenwerping dat het niet aannemelijk is dat eiser als gevolg daarvan tevens is mishandeld en bedreigd, heeft eiser niet inhoudelijk gereageerd.

5.17 Nu verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers asielrelaas niet geloofwaardig is, heeft verweerder terecht het standpunt ingenomen dat eiser niet in aanmerking komt voor toekenning van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

5.18 Gelet op het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

5.19 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

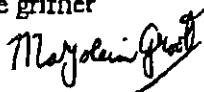
V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 27 september 2007 door mr. R.H.G. Odink, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.C. Groot, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op:

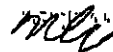
28 SEP 2007

Conc.: MG

Coll:

Bp: -

D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFTIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC s-Gravenhage). Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000 bedraagt de termijn voor het instellen van hoger beroep vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Per fax: 070 - 365 13 80 (en per gewone post)

Raad van State

De Hoogedelgestrengde Heer Voorzitter van de
Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Postbus 20019

2500 EA 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

Ingesteld door:

(appellant)

wonende te

A P P E L L A N T

Bepaaldelijk gevolmachtigde tot het
instellen van onderhavig hoger beroep ex
art. 70 lid 1 VW:

Mr R.J. Schenkman

Advocaat te Amsterdam

(p/a postbus 51109, 1007 EC Amsterdam)

tegen

De Staatssecretaris van Justitie

te Den Haag, Bordewijklaan 60-62

(2591 GC)

V E R W E E R D E R

Gemachtigde:

mr J.W. Kreumer

Ambtenaar ten Departemente

(p/a postbus 30120, 2500 GC)

1. Achtergronden

De heer (hierna "appellant") komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage (zittinghoudende te Amsterdam) van 27 september 2007, reg.nr. AWB 07/05172, verzonden op 28 september 2007 (**productie 1**). In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Hieronder zal appellant grieven tegen deze uitspraak formuleren en een toelichting daarop geven.

2. Grieven

2.1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in V. rechtsoverweging 5.10 het volgende:

"Dat eiser deze gegevens niet heeft kunnen verstrekken omdat hij tijdens de reis minderjarig en angstig was, heeft verweerder, temeer nu eiser zestien jaar oud was, als onvoldoende onderbouwd terzijde kunnen schuiven".

Toelichting:

Het oordeel van de rechtbank dat appellant tijdens zijn reis 16 jaar oud was, is onjuist. Immers, appellant is op geboren en is op 12 maart 2002 Nederland ingereisd; hij heeft zich op 13 maart 2002 gemeld. Deze data staan niet ter discussie. Appellant was derhalve tijdens zijn reis, vlucht en inreis naar Nederland 15 jaar oud en niet 16 jaar oud zoals de rechtbank in haar uitspraak vermeld. Nu appellant derhalve tijdens de vlucht jonger was dan de rechtbank heeft verondersteld,

kan de conclusie van de rechtbank dat het ontbreken van documenten -temeer nu appellant tijdens de vlucht 16 jaar oud was- niet gehandhaafd blijven.

2.2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in V.
rechtsoverweging 5.13:

"Weliswaar kan eiser worden toegegeven dat eiser, anders dan verweerder stelt, de naam van de rebellengroepering en van de leider van het rebellenkamp heeft kunnen noemen, maar verweerder heeft eiser kunnen tegenwerpen dat eiser vage verklaringen heeft afgelegd over zijn werkzaamheden bij de rebellen".

Verweerder was van oordeel dat de verklaringen van appellant omtrent zijn verblijf van appellant bij de rebellen positieve overtuigingskracht ontberen omdat hij de naam van de rebellengroepering en hun leider niet kon noemen. Nu de rechtbank met appellant van mening is dat hij hierover wel verklaringen heeft afgelegd kan de conclusie van verweerder dat appellant vage verklaringen heeft afgelegd en dat zijn asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, niet meer gehandhaafd blijven. De rechtbank had het beroep derhalve gegrond dienen te verklaren. De rechtbank houdt hierbij voorts ten onrechte geen rekening met de omstandigheid dat appellant omtrent deze cruciale aspecten in zijn asielrelaas wel informatie heeft verschaft.

Aangezien de rechtbank erkent dat appellant wel concrete informatie heeft verschaft over zijn verblijf bij de rebellen is het voorts onaannemelijk dat appellant vage verklaringen omtrent zijn werkzaamheden bij de rebellen

zou hebben afgelegd. Appellant handhaaft zijn standpunt dat hij wel concrete verklaringen omtrent zijn werkzaamheden en verblijf bij de rebellen heeft afgelegd (nader gehoor p.7 & p.8, vòòrlaatste alinea; gehoor Rijsbergen d.d. 11 april 2006, p.4). In de tweede plaats handhaaft appellant het standpunt dat verweerder niet uitgebreid heeft doorgevraagd naar zijn werkzaamheden bij de rebellen hetgeen uit de vraagstelling van de genoemde gehoren naar voren komt.

2.3

Ten onrechte overweegt de rechtbank in V. overweging 5.16:

"Voorts heeft verweerder eiser kunnen tegenwerpen dat het niet geloofwaardig is dat eiser uit het vluchtelingenkamp in Guinee heeft moeten vluchten vanwege eiser aldaar ten deel vallende mishandelingen en bedreigingen. Eiser kan worden toegegeven dat het niet is uit te sluiten dat eiser in het vluchtelingenkamp als zoon van een APC-aanhanger zou zijn herkend maar op verweerders onderbouwde tegenwerping dat het niet aannemelijk is dat eiser als gevolg daarvan tevens is mishandeld en bedreigd, heeft eiser niet inhoudelijk gereageerd".

De uitspraak van de rechtbank is innerlijk tegenstrijdig nu de rechtbank enerzijds wel erkent dat het niet is uit te sluiten dat appellant in het vluchtelingenkamp is herkend en derhalve gevaar loopt op mishandelingen en bedreigingen en de rechtbank anderzijds stelt dat het niet geloofwaardig is dat eiser uit het vluchtelingenkamp heeft moeten vluchten; het bovenstaande is met elkaar in tegenspraak.

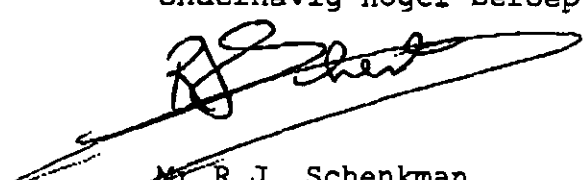
Nu de rechtbank -in tegenstelling tot het standpunt van verweerder- erkent dat het niet is uit te sluiten dat appellant in het vluchtelingenkamp wordt herkend en derhalve gevaar had het beroep gegrond dienen te worden verklaard nu de rechtbank deze afwijzingsgrond van verweerder in de bestreden beschikking verwerpt.

3. Conclusie

Appellant concludeert derhalve tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrond verklaring van het bestreden beroep.

Amsterdam, 11 oktober 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde tot het instellen van onderhavig hoger beroep ex art. 70 lid 1 VW:

Mr R.J. Schenkman
Advocaat te Amsterdam
Holthuis International Lawyers
Haaksbergweg 13 (11e etage)
1101 BP Amsterdam

Correspondentieadres:
Postbus 51109
1007 EC Amsterdam
Tel: 020-6509275
Fax: 020-6509051

Bijlage: **productie 1** (6 pagina's)